Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Ч. 26. (110.) Крыница, четверг дня 9. липня (26. червня) 1936. Рок III.

Пренумерата в краю:
30 грошей місячно,
80 „ квартально
1·50 „ полрочно,
3 зл. рочно.
В Америці: 1 дол. рочно.
В Чехословакии:
2 кор. місячно, 10 кор. полрочно,
20 кор. рочно.
Ціны оголошень:
Ціла сторона 120 зл., 1/2 стороны 60 зл., 1/4 стороны 35 зл., 1/8 стор. 20 зл., 1/16 стор. 10 зл.; оголошеня малы за 1 мм. 20 гр., в тексті 30 гр., перед текстом 40 гр. При місячном и долшом оголошеню значна знижка.
Конто чекове Нр. 404.155.

Орган Лемковского Союза.

Выходит в каждый четверг.

Редакция и администрация в Крыниці. — Адрес „Лемко" Крыница.

Всіх читателей, котры не вплатили ище пренумераты, просиме выровнати якнайскорше рахункы.

Так потрафят лем украинцы!

Же украинцы не брыдят ся брехньом и прибігают ку ней в разі потребы, о том знає каждый, але тото, што подає „Земля і Воля" в Ч. 24. п. з. „Безпредільне хамство" переходит уж всякы формы приличия.

Памятают всі старши 1914. рок. Памятают, як то по наших лемковскых селах ходили австрийскы жандармы, кули в кайданы наших рускых людей и вывозили в далекы тюрмы и карно-концентрацийны таборы. Памятают также повішены на придорожных вербах жертвы украинского доноса и плач матерей, жен, сестер и дітей, пращаючих своих близкых сердцу людей. Паматают тоты часы, коли здавало ся, же загыне руске имя и же наши села замінят ся в отлюдны пустыні.

И кто-ж то гнал наш рускый народ на тоты мукы и загубу, кто доносил на нас, кто свідчил фалшиво перед австрыйскым судом, кто тішил ся, же „на Лемковщині по вывезеню Дуркотов, Гнатышаков, Хиляков, Качмарчиков и другых москвофилей", запановала уж згода и братня любов?

Кто памятат тоты страшны часы и кто хоц кус интересовал ся национальным житєм на Лемковщрні и в цілой Галичині, тот знає, же всьому тому несчастю, яке пережил втотчас рускый народ, винни были в головной мірі украинцы. Они показовали нас австрийскым жандармам, они кричали, же мы опасны „гохферетеры", они свідчили ложно против нас, они мучили нас по тюрмах и карно-концетрацийных таборах. И допяли своєй ціли и могли ся втотчас радовати, бо вербы аж угынали ся под тягаром неповинных жертв, а по таборах падали бідны узникы и мерли як мухы, а в самом Талергофі, на кладбищі „под соснами" положило свои честны кости 1717 рускых мученников.

Кладбище тото тепер знесено и на єго місци побудовано на могилах померших жертв капличку, в котрой мала быти напись в честь померших мученников.

* *

И ту начинат ся тото направду безпредільне хамство мазепинске, бо тоты самы люды, котры доносили на нас, паковали нас на мукы в Талергоф и называли нас здрадниками — москвофилями, тепер хотят конечно переконати світ, же мучили ся и терпіли там украинцы и мают смілость поміщати свои безстыдны жаданя в газетах.

* * *

Штобы каждый читатель сам мог осудити тото хамство, подаєме дословно статю, яку помістили „Украї̈нські вісти" с 20 червня т.р. п. з. „Безмежна нікчемність".

„В історії украї̈нського мучеництва має Талергоф своє місце. З тією назвою звязана мученицька стерть 1717 неповинних жертв московськӧї інтриги, жертв нагінки ворогів украї̈нського руху, жертв рафінованих злочинців. Тих 1717 украї̈нських по крові одиниць, що зложили кости в жахливім концентраційнім таборі, стали символом національного страждання. Побіч найсвідомішого украї̈нського елементу, який загнали туди ворожі денунціянти, карались теж і ті брати, що їх московські платні агенти збаламутили, зробили знаряддям чужӧї, ворожӧї справи. Спільна братня могила на віки обєднала нещасних і таким чином записала одну кроваву сторінку в історії наших визвольних змагань.

„Сьогодні слово Талєргоф для нас значить стільки, що незагоєна рана. Та живуть іще, на жаль, платні наймити, ренегати, спричинники Талєргофу й ї̈х несלавні нащадки, що з отого символу збірного страждання намагуються збити зрадницький капітальчик, використати для злочиннӧї політики розбиття одности украї̈нськӧї нацїї.

„І ідейне русофільство з 1918-им роком скрахувало. В тому таборі залишились лише ті, що для них царські чи совітські рублі чи злоті становлять єдину ідеольогію. І як платні наймити — не перебирають у середниках, виконують свою нікчемну здрадницьку роботу з пасією ренегата — викидька. Нема місця, нагоди, обставин, де вони не пробували би занечистити атмосфери свӧїм отруйним чадом, сплюгавити добре імя України й її носців.

„Оце з Грацу отримали ми письмо від п. А. К. такого змісту:

„Грац 17 червня 1936. Високоповажаний Пане Редакторе! Хочу Вас повідомити про одну справу, що матиме вартість для Вашого часопису.

„Проф. Шмід, приятель укрӓїнців, слявіст, звернувся до мене з проханням, переложити німецький текст напису, що має бути вміщений в каплицчі Талергофу біля Грацу на могилах померших укрӓїнців. В нім. тесті було слово „Ruthenen". Я розуміється змінив на „Ukrainer" і домагався виконати так напис. Це було 13. Червня. Як вказує письмо з 15. червня, справа показалася не так простою. Мене завізвано до підполковника Ваніно, що займається будовою тӧї каплички і той заявив мені, що „Ukrainer" неможливо є написати, бо має зі Львова лист, де просят його, щоби під ніяким услівям не згодився на слово Ukrainer, бо така нація буцімто не існує. Це мене зацікавило і я попрохав ближче вияснення. Підполковник Ваніно показав мені радо все та вияснив, як дістав того славного листа та розповів, як справа стӧїть з Талєргофом. Там де колись був концентраційний табор і де поховані лежить 1717 нещасних дітей Укрӓїни, там будують тепер військову летунську площу і тому кости покійників зібрано в одне місце, а над ними побудовало міністерство войськ. справ Австрїї капличку і звернулося до польского уряду, щоби в той спосіб скомунікуватися з кимсь з укрӓїнців. Варшава звернулася до... кацапів, а в висліді скандальне писмо, що його показав мені підполк. Ваніно. На самій горі кацапська печатка „Гал. Ком. во Львове".

Дальше слідує копиця обіцянок грошево'і допомоги (цікавий я звідки?) і при кінці вершок нахабства: домагаються рутенсько'і написі та негуюють істнування укра'інсько'і наці'і! (Дословно: Wir verlangen im Aufschrift ausdrücklich ruthenischen Nahmen und nicht ukrainischen, weil wir überhaupt Ukraine bestreiten, себто: жадаемо в написі виразно руско'і а не укра'інсько'і назви, бо ми Укра'їну взагалі заперечаєм). Під таким „квіточком" підписані два галицкі хруні-ренегати: Др. Ваврик і Антон Гулла.

„Я переконував чужинця, що це є одиниці-ренегати, які галапасують на укра'інськім організмі, та він сказав мені: Чому ж ви позволяєте на це? Та на це я не знайшов відповіди, тільки в ухах гуде мені настирливо цей запит: Чому позволяємо ми на це? Так хочеться, щоби вже вкінці всім членам нашо'і нації увертілося в мізок: Чому позволяємо ми репрезентувати нас ренегатам та запроданцям? Чи вже не час виполоти кацапский бурян зо всіх наших чи то духовних (Юр) чи то світських установ? Тоді може такі Ваврики Гулли замовкли б.

„Завдяки енергічній поставі голови Укра'інсько'і Студ. Громади „Січ" — Чубатому, що телефонічно звернувся до Відня, стримано роботу напису і можемо сподіватися, що австрійска держава не захоче вразити почувань 45 міл. укра'інського народу. А. К."...

Украинске хамство вышло в высше наведеной статі так наглядно, же всякы коментары уважаме за непотребны.

Але народ повинен против такому хамству запротестовати и сказати публично, же не позволит катам безпокоити святый спокой своих жертв и безчестити их доблестну память.

Нашим обовязком єст почтити память неповинных жертв через устройство поминальных торжеств, на котрых слідує дати належитый отпор мазепинскому хамству.

Похорон народных мученников в Перемышлі.

Было то в 1914 р. Австрийскы жандармы ходят по хатах руских селян добромильского повіта, кують людей в кайданы и под багнетами везут их до Перемышля.

Иде улицами Перемышля 44-ох скутых селян и входит на ул. Семирадского. Ту встрічає их отряд мадярскых „героєв", ударят на них и рубат. Жиют ище в Перемышлі очевидці, котры виділи, як серед насмішок австрийскых посіпак и уличной толпы, набивали на вилы тіла порубаных на фалаткы мученников и складали на брудны возы, уживаны перемышльскым магистратом до вывоза смітя.

Так похоронено втотчас неповинны жертвы австрийского варварства над нашим народом.

От того часу минат уж 22 рокы. Однак не забыл ся сам факт мученнической смерти наших братов и сестер, котры втратили своє житє лем прото, же остали вірны своєй вірі и своєму рускому Народови.

Их памяти отдано дня 30-го червня т. р. в Перемышлі поклон, славу и честь и отслужено за души 44-ох мученников

всенародны похороны.

Похоронный обряд начал ся о год. 8'30 рано заупокойном соборном Службом Божом в гр. кат. катедральной церкви.

По Службі Божой о год. 10'30 отбыли ся при участи многочисленного народа самы похороны и перенесенє тлінных останков с дотеперешной могилы до гробницы. Над могилом отслужено парастасы и выголошено бесіды.

В торжестві приняло многочисленно участь доокрестне населенє, котре своим присутствієм причинило ся до возвеличеня памяти дорогых мученников.

Негус на засіданю Лиги Народов.

Дня 30. червня прибыл на засіданє Лиги Народов негус. Появленє ся єго на салі засіданя было получене со скандальом. Италиянскы журналисты начали свистати, што выкликало авантуру и битку на трыбуні журналистов, котрой конец положила полиция, выпроваджаючи с салі италиянскых журналистов.

На салі в том часі отозвали ся громкы рукоплесканя, котры были выразом сымпатии для негуса. Потом негус выголосил бесіду в амгарийском языку, продолжаючу ся 35 минут.

Швайцария вооружат ся.

Оден амерыканскый журналист помістил в новойорской газеті, же Німеччина за рок, або два буде так сильно вооружена, же літа 1937 и 1938 треба уважати за рішаючий час в истории Европы.

Швайцария, край невтральный, хороненый самом природом, не находит ся в колизии с жадном европейском державом, але в виду напружених политычных отношень в Европі, боит ся, же може ся стати перемаршовым тереноном для німецкой армии в случаю войны Німеччины с Франциом.

Тому дня 17. квітня т. р. Союзна Рада внесла до парляментa проєкт закона о укріпленє охороны краю, котрый финансово выразил ся в сумі 235 милионов франков. Ест то величезна сума, єсли возме ся под розвагу, же Швайцария має всього лем около 4 милионы населеня.

Половину той сумы перезначено на воздушну оборону краю, а другу половину на укріпленє фортов, артылерии, техничных отділов и т. д.

Не буде дальше льгот податковых.

Як выникат с информаций міродательных финансовых властей, дотепер отписано дробным податникам перешло 108 милионов зл. залеглых скарбовых и самоуправных податков. С того 44 мил. припадат на залеглости дробного грунтового податку и 38 мил. зл. на лькалевый податок.

Грубшим податникам отписано залеглостей значно меньше, бо до дня 1. січня 1936. лем 32 милионы зл., с чого около 12 мил. зл. припадат на податок промысловый.

Отписованє податков для грубших податников буде существовати до 1938. р. и буде зависиме от точной уплаты текучих податков и частичной уплаты залеглости.

В близкой будучности не предвиджує ся жадных дальших льгот ани амортызаций о генеральном характері.

Арестованє инж. Адама Добошинского.

В ночи дня 23. червня т. р. банда зложена со 150 людей, належачях до польской партии народовой под проводом председателя той партии на повіт краковскый, властителя маєтку Хоровицы, инж. Адама Добошинского, напала на місто Мысленицы, обезоружила полицию, обрабовала помешканє Старосты, порабовала моц склепов и утекла в лісы, хотячи перебрати ся ку чехословацкой границі.

Сорганизована полицийна погонь уняла часть участников, а самого вожда инж. Адама Добошинского арестовала недалеко границы чехословацкой и отставила до Кракова. При арестованю ранено Добошинского в руку. Добошинскому грозит кара до 15 літ тюрмы.

Вырок в ділі украинскых терорыстов.

Дня 27. червня т. р. о год. 8-ой вечером, по 5 недільном процесі, оголошено вырок в ділі украинскых терорыстов. Суд засудил Бандеру и Мигаля на пожизненну вязницу, Підгайного, Малюцу, Качмарского, Сенкова и Мащака—на 15 літ вязницы, Макарушку—на 4 літа, Спольского — на 4 літа и 8 місяцов, Зарицку, Пашкевича, Янова, Стецека, Яроша, Феника, Асыка и Равлика — на 2 літа и 6 місяцов, Шухевича, д-ра Гнатевича, Коцюмгу — на 2 літа.

Федак, Свєнцицка и Рачун были освободжены. Всі кары подано с увзглядненєм змягченя кары на силі амнестии.

Всім оскарженым вчислено инквизицийный арест.

Село бідніє.

Крызыс послідных літ отчули сильно всі клясы нашого населеня, але найглубше закоренила ся біда на селі у хлопа.

О той біді свідчит также статыстыка с ріжных школ.

Число ученников в школах промышленных и ремесельничих увеличило ся в прошлом року о 0·6 процент, в школах торговельных и администрацийных — о 0·2 процент.

Ест то, правда, прирост барз малый, але все же єст он доказом оживленя в промышленности, ремеслах и торговлі.

Тымчасом в рольничих школях єст совсем иначе. Ту число ученников с каждым роком маліє.

В року школьном 1933/34, пропорция ученников школ рольничих до ученников всіх школ фаховых выражала в 2·7 процентах, а уж в слідуючом році 1934/35. число тото упало до 2·4 процент. Тото уменьшенє числа ученников в школах рольничих и то в том часі, коли в других фаховых школах видиме увеличаючий ся с каждым роком прирост числа учачой ся молодежи, даст ся пояснити лем тым, же село збідніло и хлоп не має грошей на науку для свого сына.

Видиме тото зрештом и в других школах. Число хлопскых сынов в школах было все

невелике, але в послідных літах доплыв сельского елементу до школ єст чимраз меньший.

Ест то явленє смутне и в послідствах шкодливе, а зарадити тому можна лем через бурсы, котры за низку оплату дают харч, помешканє и опеку учачой ся молодежи. Але штобы бурсы могли выполнити наложеный на них обовязок, мусиме всі прийти им с помочом. Мусиме при каждой нагоді зберати жертвы на бурсы, мусиме оподатковати ся стало на тоту ціль, мусиме также дбати и о тото, штобы в тых бурсах было якнайбольше талантливых хлопцов.

Кмин, яко промыслова рослина.

До пожиточных и невыкористаных рослин належит кмин.

Злучены Державы Полночной Америкы спроваджают каждого року много кмину, котрого уживают там до печива, в аптыкарском промыслі и до выробу водок т. зв. кминковых. Дотепер Америка спроваджала кмин головно с Голяндии, котра выторговала за кмин высокы ціны со взгляда на добрый гатунок товару.

С Польщи мало спроваджано кмину до Америкы, бо уважано єго за планьший (темнійший и дробнійший), не значит тото однак, штобы Польща не могла здобыти американского рынка.

Условия сут в том році специяльно добры, бо в р. 1935. было кмину мало и тому ціна єго єст высока. Кромі того Америка глядат тепер новых жерел кмину и интересує ся доставом также с Польщи, вартат аджек выкористати тот случай и подумати о годовлі и масовом збераню той пожиточной рослины, штобы здобыти собі американскый рынок.

Годовля кмину має в Польщі велику будучность, бо запотребованє увеличат ся с каждым роком. Тымчасом однак належит зорганизовати месове зберанє кмину, роснучого у нас дико по луках.

Насінє кмину дозріват в другой половині липня и в початках серпня. Кмин треба зберати в сухый день, коли насінє єст буре и дозріле. Зберат ся кмин над розстеленыма плахтами, на котры буде высыповати ся зерно. Кмин стинаме серпом, або где єст велика плянтация косиме косами.

Не треба єго вырывати с кореніями, бо кмин, яко дволітна рослина, може выдати плод 2 разы. Собраный кмин вяжеме в горсти и сушиме коло дому розстеленый на плахтах. Насінє достаєме через обитє кыянками, омолочєнє ціпами, або при помочи молотильні. Очищене насінє треба добре высушити, шуфлюючи єго часто. Вымолоченый и высушеный кмин насыпуєме до мішков и переховуєме в холодном и продувном місци. С 1 гектара можна мати 600 до 800 кг. кмину.

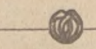
Кмину уживаме до розличных господарских цілей, до печива, сыров, огурков и т. д. В большом количестві уживаме єго в водчаном и аптекарском промыслі.

Характерыстычне єст тото, же кмин, котрый масово росне у нас на луках, спроваджаме с чужих краєв. Доказує тото, же мы не уміеме выкористати природных богатств нашой землі, бо иначе мы могли бы єго высылати. Результат того такый, же гроши, вмісто ити до нашой кышени, напыхают кышені чужих народов. Ци так повинно быти? Ци маме за мало рук до роботы, або за дуже грошей? Ани одно, ани друге, лем не знаме, же и с кмину можна мати добры доходы и не уміеме організовати продажи землеплодов. Организацием продажи повинни заняти ся наши кооперативы, котрым легче ввойти в порозумленє с гуртовниками и зелярскыма кооперативами.

Мусиме глядати новых дорог, єсли стары заросли копривом. Мусиме с енергиом и віром пробивати ся через житє ку лучшой и яснійшой долі!

Не хотят целибату.

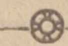
Львовскы газеты доносят, же клерыкы во Львові не хотят высвячати ся в целибаті. В прошлом році окончило богословскы наукы 58 богословов, а с них лем 9-ох высвятило ся в безженстві. Решта (49) не хоче подписати декларации безженности.

ЗАПЛАКАЛА УКРАИНА.

Напишу вам рускы лемкы дашто со Щавника,
Бо так тихо все сідити, то біда велика.
Оповім вам, як со села Украина втекла
И на гору Яворину заразу завлекла.
Оповім вам, як в нас тоты „самостійні" жиют
И як они Украину по горах будуют.
Бо по селах уж не можут, не мают той силы,
Бо читальні Качковского цілком их розбили.
Не мог того их пан доктор с Мушины стерпіти,
Скликал до Злоцкого „зборы, — як „неньку" лічити;
Сошли ся там стары бабы, начали плакати,
Може треба пане доктор дачим смаровати,
А пан Петрусь Бородатый таку раду дає,
Летте-ле до Кобанього, он лікарство має.
А Кобані на тото всьо так им отповідат,
Же на селі Украину уж ся спасти не даст;
Хапайте ся где кто може и несте на горы,
Там ся найдут мудры люды и добры докторы.
И вынесли свою неньку аж на Яворину
И начали єй робити там добру гостину:
Со Злоцкого штыры бабы вынесли адзимкы,
А щавницкы аж пят хлібов взяли от жидовкы
Але внет им того бракло и тых пятох хлібов,
Розбіжали ся по кряках, назберали грибов.
И якоси тото вшитко перебідуєме,
Нашу неньку Украину ту побудуєме.
И начали там на вершку барз галасовати
И кричати и йойчати и вгору скакати,
И скакали вшиткы разом, молоды и стары
В середині на купині Украину маяли.
Кума Наця им повідат, уж час домю ити,
Але як же саму неньку ту в лісі лишити,
Кума Таня и с Антосьом одно слово рекли
Взяли за хвост Украину, домю ю повлекли.
По той цілой комедии ся поросходили,
Смутны они идут домю, бо „неньку" втратили.
„Наська ненька" уж на Лемках сромотно пропала
Так ю гнали с села хлопы — же аж заплакала.

Михал Пел.

Ратованє дерев потрісканых от мороза.

Остры морозы, якы были в зимі 1928/29. выморозили у нас много овочевых дерев. Одны высхли цілковито, а на другых потріскал глубоко пень, в наслідок чого дерева хворіют.

Дерева такы можна однак выкуровати. В той цили треба берегы шпары выгладити ножом и шпару поглубити так, штобы по крайной мірі сягала на 1 центыметер в глубину дровна. Шпару треба выробити в виді клиноватом. В так приготовлену шпару вкладаме сухый мох, убиваючи єго сильно тупым деревяным клином. Мох такый мусит цілковито выполнити шпару, штобы сокы с дерева не выливали ся через шпару. Мох не може выставати с дровна и находити ся в партии коры, бо росходит ся о тото, штобы над шпаром выросла нова тканка лыка и коры. Штобы тото заросло якнайскорше, не треба шпару занадто росширяти. Жолобок над мохом треба заліпити грубом верством папкы, зробленой с глины и свіжих коровячих отходов и овязати пень шматом.

Есло трещина єст неширока и таку операцию переведе ся вчас на весну, то уж по першом році пень дерева зросне ся. Можна тото однак зробити и тепер, але кора зросне ся аж в слідуючом році. Понятно, же мох остане по зарасеню коры в середині пня, але тото не шкодит дереву и дерево може розвивати ся дальше.

В селі Нова-весь новосандецкого повіта
отбуде ся
ДНЯ 26. ЛИПНЯ 1936 о год. 4-ой
Обще Собранє
ЧЛЕНОВ ЧИТ. ИМ. М. КАЧКОВСКОГО,
на котре запрашаме доокрестне селянство и интелигенцию.

За выділ читальні:
Секретар: Захар Дрожджак
Председатель: Петро Маркович.

Дня 19. липня 1936 чит. им. М. Качковского в Лосю устроює
Талергофске торжество
со слідуючом програмом:

1) о год. 9 Богослуженє
2) „ „ 10·30 Посвяченє креста
3) „ „ 11 Поход на кладбище
4) „ „ 11·15 Панихида.

В часі торжества слідуют промовы, деклямации и пописы хоров. О численну участь доокрестных селян и интелигенции просит

Выділ читальні.

Што чути в світі.

С Ерусалима доносят, же в Трансйордании приготовляют арабы оружне повстанє. Около 60 тысяч Бедуинов намірят перейти через Йордан, штобы помочи палестынскым арабам в случаю, єсли жаданя арабов относительно задержаня емиграции жидов до Палестыны и заказу продаваня им землі не будут увзгляднены.

Льондон: Негус выслал до Лигы Народов ноту, в котрой заявлят, же одынокым легальным правительством в Абисынии єст тымчасове правительство западной Абисынии и же он сам буде продолжати борбу о независимость Абисынии. Негус звертат ся до членов Лигы Народов о гроши и оружиє.

Ню-Йорк: В осени т. р. припадают новы выборы на президента Злученых Держав Америкы Полночной. Теперешный президент Рузвельт принял кандыдатуру и віроятно буде выбраный знова президентом, хоц одержит значно меньше голосов. як перед 4-ма роками.

Льондон: „Daily Telegraph" доносит, же стан совітской авиации увеличил ся за першу половину того року о 72 %. Начальник совітского авиацийного промысла Каганович заявил, же Совіты мают достаточне число самолетов для обороны своєго краю. Совітскы самолеты будут літати чимраз высше и скорше. Фабрыкы самолетов в Совітах сут тепер найбольши в Европі и Америці.

Москва: Цікавый рекорд осягнула в Совітах противгазова колюмна, котра вытревала через 10 дней в противгазовых масках. Маскы знимано лем в часі іды и в цїли их обмытя.

Парыж: Помимо частичной ликвидации штрайкову руху во Франции число штрайкуючих роботников выносит ище и тепер 160 тысяч людей.

В Женеві выкликала занепокоєнє вість о приготовленях до привернення мохархии в Австрии и обсадженя престола Габсбургом. В ділі том мало наступити порозумленє меже Німеччином и Италиом. Премиєр Францим Блюм и министер заграничных діл Англии Иден постановили выслати до Австрии остереженє, грозячи, же в случаю приверненя монархии француcкы и англицкы войска обсадят цілу терыторию Австрии.

Льондон: Газета „Manchester Gurdiau" подає цікавы цыфры, относячи ся до темпа авиацийного вооруженя Німеччины.

С початком т. р. Німеччина мала 1200 самолетов лениєвых и около 1000 резервовых. Кромі того мала она около 250 самолетов, котры могли быти отданы до роспорядимости войска.

В маю была продукция увеличена. В том місяци выбудовано новых 250 самолетов, а в червні додано до того ище 250. Тото темпо має быти удержане.

Воєнне німецке начальство рішило осягнути с початком 1937. р. 3300 самолетов лениєвых и 2800 резервовых. Скорость бомбовых самолетов выносит 300 км., а скорость прогулькювых апаратоа 340 км. на годину.

Німецкы самолеты лениєвы сут организованы в 110 ескадрах. В початках 1937 р. ескадра має мати по 15 самолетов. Розбудова німецкой противлетничой обороны поступат в ровном темпі. В р. 1937. Німеччина має мати 30 вышколеных и цілковито выпосаженых полков противлетничой обороны.

Вісти с краю.

Варшава: Пан Презыдент Р. П. зарядженєм с дня 27. червня закрыл незвычайну сесию Сейма и Сената.

Варшава: От дня 1. липня обовязує новый цінник соли. Ціна соли білой не може быти высша от 32 гр., а соли чорной 22 гр. за 1 кг.

„Свято Моря" обходили в том році торжественно в цілом краю. Пан Президент Р. П. выголосил промову через радио с Крыниці. В Гдыні выголосил долшу бесіду вицепреміер инж. Квятковский.

Варшава: Ведля статыстыкы вывезено в червні с Польщи до Німеччины льну за суму 400.000 зл. На місяц липень сельскы хозяйственны кругы выступили с внесенєм поднести контынгент вывоженого льну до сумы 600.000 зл.

Варшава: Рада Министров постановила откликати карны санкции, приняты против Италии перед роком. Вість тота вызвала оживленє серед купцов занимаючих ся торговльом с Италиом. Особенно оживили ся импортеры полуднєвых овочей. Кромі того Италия веде переговоры в ділі закупу угля с Польщи.

Львов: Дня 1. липня на почві борбы о условия роботы дошло до розрухов в маєтку Тулигловскый Остров коло Рудок. Там пришли на роботу люды с других повітов. Місцеве населенє не хотіло допустити их до роботы и жадало их выдаленя. На той почві доходило до биток и авантур, котры споводовали перерванє роботы в поли.

Прикликаный на місце отділ полиции был заатакованый через толпу. Змушеный, начал стріляти, в результаті чого убито 7 и ранено 3-є люда.

Познань: На дорозі Варшава-Познань мала місце дня 1. липня желізнодорожна катастрофа, в котрой згынуло 2-є людей, а 12-теро єст тяжко раненых.

Причином катастрофы был новый роcклад іздьі желізниц, о котром ведучий поізд машиниста ище не знал, и отвітно старому роскладови в'іхал в Гуткові под Кострыном на бочный тор, штобы пропустити заграничный експрес. Тор был замкненый и льокомотыва выскочила с шин и упала с насыпу, потягаючи за собом 5 вагонов. Льокомотыва перевернула ся и зарыла в землю, розбил ся багажовый вагон и амбулянс и потріскали 2 вагоны першой и другой клясы и оден третой клясы.

Убито на місци машинисту и експедиєнта амбулянса, а 12-теро люда ранено. Раненых перевезено до шпиталя в Познані.

„Nasz Przegląd" доносит, же в Сероцку дня 29. червня напала банда на жидов, котрых била без милосердя. Также в Плонску были розрухы противжидовскы. В селі Кухары в ночи на 25.VI. выбито шибы в жидовскых домах. Агитацию противжидовску спостережено также в Радомску, где арестовано инструктора польской партии народовой Асафата Стысинского.

Шаліючий бык убил хлопа. В селі Світі под Грудзьондсом хотіл хлоп выпалити знак на скорі быка. Бык с болю урвал ся, порвал на рогы хлопа Виснєвского, выпорол єму внутренности и шмарил єго с таком силом о землю, же хлоп умер на місци.

Шаліючий бык потолк также сильно другого хлопа Васновского, котрого отвезено до шпиталя.

Газету выдає и редагує Комитет. За редакцию отповідат: Гарас Громосяк. Типография „Пржишлосць" в Крыниці.